



從小看八十！

日本民族起跑線教育

เริ่มจากเด็กเล็กจนถึงแก่เฒ่า

จุดสตาร์ตการศึกษาของชนชาติญี่ปุ่น



硬體

莎穎
文

我們一定以為，與國內幼稚園追求高檔、豪華、現代化的設備相比，在日本這如此先進、如此重視教育的國家，幼稚園的硬體理所當然也會是最棒的、最好的。

不，是簡樸！

日本幼稚園不論是公立的（由政府辦的，教師可以享受公務員的待遇），還是私立的（由教會寺廟辦的），他們的課室都極為簡樸，看不到一點“豪華”和“現代化”的影子，除了一架鋼琴、一台電視機和一台手提式的收錄機，是顯得稍微“高級”一點，其硬體均比起國內要求的“五機一幕”相差較遠。至於幼兒的玩具，則是一些硬紙皮、大小各異的包裝箱、報紙、尼龍繩、木或竹制筷子、還有大量的圖書，任由孩子堆砌、塗鴉、剪貼、玩弄，只見幼兒樂在其中。

我們一定以為，日本的幼稚園就是一個簡單的教室，沒有什麼複雜的設備，其實不然。日本的幼稚園教室裡，除了基本的桌椅之外，還會有許多的玩具和材料，如積木、沙箱、水池等，這些都是讓孩子們可以透過遊戲來學習的工具。而這些工具，就是所謂的「硬體」。

那麼，為什麼日本的幼稚園教室會有這麼多的玩具呢？

其實，這是由於日本的教育理念所決定的。在日本，教育被視為一個社會問題，因此，政府會投入大量的資源來改善教育環境。而在教育環境中，最重要的就是「硬體」。在日本，「硬體」指的是能夠滿足兒童學習需求的各種設施和材料。這些設施和材料，能夠讓兒童在遊戲中學習，培養他們的創造力、想像力和問題解決能力。而這些能力，正是未來社會所需要的基本素質。





硬體？ 不， 軟體！

ซอฟต์แวร์
สุดยอด

日本幼稚園找不到現代化的設備和琳琅滿目的高檔玩具，這與日本先進發達的科技社會似乎形成強烈的反差。殊不知，這正是日本教育者的英明：體現以人為本、以孩子為中心的教育理念：人要發揮自己的潛能，不能變為“成品”的奴隸，科技的進步，使人們形成更大的生存壓力，營造“適者生存”的氛圍，合理的充分利用周圍的資源，通過環境進行教育，從而培養孩子的創新精神，讓孩子受益終生。

โรงเรียนอนุบาลญี่ปุ่นไม่เน้นอุปกรณ์ทันสมัยและของเล่นแพงหรา ดูออกจะขัดกับเทคโนโลยีทันสมัยของญี่ปุ่น แท้ที่จริงแล้ว นี่คือความคาดหวังของนักการศึกษาญี่ปุ่น ซึ่งให้ความสำคัญกับการพัฒนาศักยภาพของเด็ก ไม่ปล่อยเด็กเป็นทาสของ “ผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป” สร้างสิ่งแวดล้อมให้เกิดพลังการแบ่งปันโดยใช้ประโยชน์จากทรัพยากรที่มีอยู่รอบข้าง อันจะทำให้เด็กรับประโภช์ตลอดชีวิต

無數大大小小的包。

辦理入園手續的第一天，幼稚園就要媽媽準備若干個大大小小的包。

書包(統一)、裝毛毯的包、裝餐具的包、餐具盒、裝衣服的包、裝備換衣服的包、裝換下來衣服的包、裝鞋子的包，然後A包多少釐米長，B包多少釐米寬，C包放在D包裡，E包放在F包裡。

真是徹底崩潰了！搞不懂為什麼日本人要弄出這麼多複雜的名堂出來。有的幼稚園甚至要求所有的包都要媽媽一針一線縫製！

กระเป้าตามรายชื่อตามหดหาย

วันแรกที่ไปรายงานตัว โรงเรียนอนุบาลก็มอบหมายให้คุณแม่เตรียมกระเป้าใหญี่ปุ่นน้อยหลายใบ มีทั้งกระเป้าหนังสือ กระเป้าใส่ไหมพรม กระเป้าเครื่องครัว กระเป้าเสื้อผ้า กระเป้าเสื้อผ้าสำรอง กระเป้าเสื้อผ้าใช้แล้ว กระเป้ารองเท้า พร้อมทั้งกำหนดขนาดเพื่อให้กระเป้าใส่ซ้อนกันได้

ปัดกระบาลจริงๆ ไม่ทราบว่าทำไว้ต้องสลับซับซ้อนขนาดนี้ อนุบาลบางแห่งยังเรียกร้องให้คุณแม่เย็บกระเป้าเอง



裝被子的袋子
กระเป๋าใส่ผ้าห่ม



左邊是裝閱讀書的袋子, 右邊是裝鞋子的袋子
กระเป๋าใส่หนังสือ (ซ้าย) กระเป๋าใส่รองเท้า (ขวา)



裝衣服等的袋子
กระเป๋าใส่เสื้อผ้า

經過兩年，我們都對此已經駕輕就熟了，孩子也可以非常有條理的分門別類。日本人可以對垃圾精細分類處理而不覺其煩，是否和從小所受教育有關。

สองปีผ่านไป เรา ก็คุ้นเคยกับงานสลับซับซ้อน เด็กก็รู้จักการแยกแยกตามประเภท ชาวญี่ปุ่นยังแยกยะตามประเภทโดยไม่รู้สึกว่าคัญ น่าจะเกี่ยว กับการอบรมตั้งแต่เด็ก

大人空著手，所有的包都孩子肩背手拿著。

這是很震動人的場景：早晚接送孩子的時候，看到其他日本家長，無論是爸爸、媽媽，還是爺爺奶奶，手裡一律空著，而上面所說的那些少說也有兩三個大包外加書包都由那些花朵們肩背手拿著，而且還都跑得飛快。

愛在心中，不在手中。

เป็นภาพที่น่าตื่นใจ ขณะส่งรับเด็กตอนเช้าเย็น เห็นผู้ปกครองไม่ว่าจะเป็นพ่อแม่ หรือปู่ย่าตายาย ล้วนเดินมือเปล่า ปล่อยให้เด็กแบกถือกระเพาหลายใบด้วย ตนเอง แม้จะมีสัมภาระหนักอึ้ง บุปผาเหล่านี้ก็ยังวิงวี่วิ่งวนไปมาอย่างสนุกสนาน

ความรักและดูแลกันอย่างมีความสุข



日本皇太子妃小和田雅子與皇太子德仁陪同小公主愛子參加幼稚園入園儀式。下雨天也是孩子自己拿包包。

ມຄຖວາຈກມາຮູ້ປຸນພຣົມພຣະຫຍາສົ່ງພຣະນິດາເຂົ້າອນຸບາລ ຝົດຕາຫຼືອແດດ
ອອກກີ່ໃຫ້ເດືອກຕື່ອກຮະເປົາເອງ

反復脫換的行頭



幼稚園是統一服裝，春秋換裝，全年登園時最外邊都要穿幼稚園的套頭衫，穿短褲，戴蓓蕾帽（夏天戴草帽），穿自己的鞋子；到了幼稚園，就要把套頭衫脫下來，換一種玩耍時的罩衣，鞋子脫下來，換白色的芭蕾鞋，到操場玩的時候，自然再換自己的鞋子。這還不是最麻煩的，開學時老師要求拿一組換的衣服，在我們看來，那自然是防備孩子玩耍時弄髒備用的，然而，並不是。只要孩子們中午睡了午覺，起來必定要重新換一套。夠多麻煩。

ទອດປេលីយន ឬមវិបៀរ

โรงเรียนอนุบาลมีเครื่องแบบเปลี่ยนตามฤดูกาล ตลอดทั้งปีต้องใส่เสื้อ
สัมภ้า สัมหมวก เมื่อไปถึงโรงเรียน ก็ถอดเสื้อสัมภ้า เปลี่ยนเป็นเสื้อ
เล่น รองเท้าเปลี่ยนเป็นรองเท้าบานาเต็斯ีขาว ถ้าเล่นกีฬาก็เปลี่ยนรองเท้าอีก
แบบ หลังจากนอนพักกลางวัน ตื่นขึ้นมาต้องเปลี่ยนเสื้อผ้าชุดใหม่



每天早上，都要重複那麼一套換衣程式，日本的媽媽們都是站在一旁看著孩子，從不伸手幫忙。慢慢體會到，日本幼稚園就是通過這個每天的穿衣換衣，讓孩子練習獨立生活的能力的。通過每天到校後，換衣服、放聯繫手冊，自己帖當日的sticker，掛手絹等從2、3歲開始的訓練，孩子們養成有條不紊做事的習慣。

แต่ละวันเด็กๆต้องเปลี่ยนเสื้อผ้าหลายครั้ง โดยคุณแม่มีนิสัยดูห่างๆไม่เคยยื่นมือช่วยขึ้นตอนเหล่านี้ เป็นการฝึกให้เด็กรู้จักด้านนิสิตด้วยตนเองตั้งแต่อายุ 2-3 ขวบ ให้ฝึกทั้งเปลี่ยนเสื้อผ้า เก็บคู่มือ ติดสติกเกอร์ แขนผ้าเช็ดหน้าเป็นต้น บ่มนิสัยการทำงานเป็นระบบ

大冬天穿短褲

日本幼稚園的孩子，冬天無論多麼冷的天，都穿非常短的短褲上學。（不用說，剛入園那時候，三天兩頭就凍病了）。和日本媽媽說呢，答案又叫人目瞪口呆：“是啊，孩子送幼稚園就是來讓他們得病的。”

看看一個個像小炮彈一樣沖到我面前說“你好”的孩子，那個結實勁兒，我是覺得我們不能太金貴孩子了。

หน้าหนาวให้ใส่กางเกงขาสั้น

เด็กอนุบาลญี่ปุ่นต้องใส่กางเกงขาสั้นในช่วงฤดูหนาว (แนะนำต้องลืมป่วยภายใน 2-3 วันแรก) เมื่อคุยกับคุณแม่ชาวญี่ปุ่นกลับได้คำตอบที่น่าทึ่ง “ใช่แล้ว ส่งเด็กเข้าอนุบาลก็เพื่อให้ลืมป่วย” เมื่อเห็นเด็กๆ แข็งแรงยังกะนักกีฬากรูเข้ามา “สวัสดี” กับฉัน ทำให้รู้สึกว่าเราไม่ควรโวตเด็กมากนัก



午睡清潔、吃午飯、上課的時候也是半裸上身的。

ก่อนนอนตอนเที่ยงทำความสะอาดร่างกาย กิน
ข้าวเที่ยงและเข้าห้องเรียนให้เปลือยท่อนบน



日本幼稚園的小朋友每天都會以這種方式在寒冬裡鍛煉身體，以增強抗寒能力。

日本的父母從小就不讓孩子多穿，目的是讓孩子有健康的體魄、頑強的意志。

เด็กๆ ในอนุบาลญี่ปุ่นฝึกร่างกายให้ทนกับความหนาวแบบนี้ทุกวันในฤดูหนาว

พ่อแม่ไม่ให้เด็กใส่เสื้ออบอุ่น จุดประสงค์เพื่อให้เด็กมีร่างกายแข็งแรง จิตใจทรหด

零歲開始參加運動會

剛到幼稚園，就看見很多老師懷裡都抱著個小小孩，看上去也就幾個月大吧，一問，是0歲。

幼稚園的班都用花的名字命名，田田曾經是菊花，然後變成百合，現在已經是一株很有大姐姐風範的紫羅蘭了。而0歲的小寶寶，就是“桃花”班，用日文叫“もも”，和咱漢字的“毛毛”同音（日本的文字本來就來源於漢字），很是形象。

這些0歲的毛毛，不光入託了，而且還要參加幼稚園的一切大型活動，比方運動會、演出發表會等。看這些0歲的毛毛哭著拼命向前爬，還是有點打動人的力量的。

ເລີ່ມກິພາເມື່ອອາຍຸ 0 ຂວບ

ອນຸບາດໃຊ້ຫຼື້ອດອກໄມ້ຕັ້ງຫຼື້ອໜົນເຮືອນ ລູກຈັ້ນເຄຍອູ້ໜັດອກເກີກຫວຍ ເດືອນນີ້ອູ້ໜັດອກໄວໂອເລຕ ສໍາຫຮັບເດືອກອາຍຸ 0 ຂວບ ຈະອູ້ໜັດອກທົ່ວ ກາມາລູ່ປຸນເຮີຍກວ່າ“もも” ຊຶ່ງຄລ້າຍກັບກາມາຈິນ “毛毛” ທີ່ໃຊ້ເຮີຍເດືອກທາຮກ ຈະເຫັນວ່າ “คันจิ” ໃນລູ່ປຸນກົມາຈາກ “ໜັງຈີ່” ໃນຈິນນັ້ນເອງ

“ເໜາເໜາ” ເຫລຳນີ້ແມ່ຈະອາຍຸໄມ້ຄືງຂວບ ກີ່ຕ້ອງຮ່ວມກິຈกรรมຕ່າງໆ ເຊັ່ນ ແບ່ງກິພາ ຈານແສດງເປັນຕົ້ນ ເຫັນ“ເໜາເໜາ”ເຫລຳນີ້ແບ່ງກັນຄລານຄືບໜ້າທີ່ນຳຕາ ອອກຈະນໍາສັງສາຮ



幼稚園長還要讓小朋友們半裸著跑馬拉松 เด็กอนุบาลต้องเปลือยท่อนบนวิ่งมาราธอน



這是採訪小朋友們時的画面。他們都說，馬拉松要跑到終點。天哪，這可是4歲不到的小孩子啊~

เด็กเหล่านี้อายุยังไม่ครบ 4 ปีเต็ม แต่ให้วิ่งมาราธอนจนถึงเส้นชัย

日本幼稚園到了年中組，開始上每週一次的jumping課，相當於我們的體育和形體課；到了年長組，就有了足球大會，孩子們成天不是練習打鼓，就是練習足球，那是真踢啊，而且不停有幼稚園之間的比賽，身上青一塊、紫一塊的，但是體力和勇氣都練出了。

說實話，剛來日本時，田田的表現真是讓人汗顏。日本的孩子一般從十三四歲開始，才往上躡個兒，之前比中國孩子矮很多。田田在班裡，那可是鶴立雞群的“龐然大物”，無奈實在是外強中乾。日本孩子光著腳在外邊跑，田田呢，榻榻米上有一點沙子，就恨不得踮著腳走路。有一次遠足爬山，最後一個不算，下來的時候，乾脆由兩個矮個子的日本孩子攏扶下山。這怨不得孩子，3歲的孩子，根本沒有讓她徒步爬山1小時的經驗。現在好了，去年在香格里拉，在缺氧的環境下，徒步4個小時沒有任何問題。

อนุบาลชั้นเด็กกลาง เริ่มมีชั่วโมง jumping สัปดาห์ละครึ่ง พอดีชั้นเด็กโต ก็จะมีการแข่งขันฟุตบอล ฝึกซ้อมจนลำตัวฟกช้ำดำเปียว เด็กญี่ปุ่นโดยทั่วไปจะเริ่มโตชูร่างเมื่ออายุ 13-14 ปี ก่อนหน้านี้จะเตี้ยกว่าเด็กจีนมาก ตอนพากลามาญี่ปุ่นใหม่ๆ ลูกทำหายหน้าเขามาก เพราะตัวโดยง่เสียเปล่า แต่วิงสูเด็กญี่ปุ่นไม่ได้มีอยู่ครึ่งหนึ่ง จัดกลุ่มไปได้เขากัน ลูกเรารู้สึกว่าไม่ใช่ ขาลงยังต้องให้เด็กญี่ปุ่นตัวเตี้ย 2 คน ช่วยหิวปีกลงมา อันที่จริงก็ใหญ่เด็กไม่ได้ เพราะเด็กจีนไม่เคยฝึกให้ได้เข้าตอนอายุ 3 ขวบเป็นเวลา 1 ชั่วโมง



教育是為了教孩子學會“笑”和“感謝”

幼稚園，似乎完全不重視孩子們的知識教育，孩子們沒有課本，只有每月一冊的繪本。學校的教學計畫中，完全沒有數學、假名、繪畫、音樂這些專案，更別說英語、奧數了。

問教什麼，答案永遠也想不到——“教孩子們學會笑眯眯！”在日本，無論走到哪裡，無論和誰講話，“笑眯眯”最重要，一個笑眯眯的女孩子最漂亮。
還教什麼？——“教學會說謝謝”

總之，這裡強調的和國內是非常不同。但是通過三年的幼稚園生活，發現孩子在音樂、美術、閱讀等方面也有了長足的進步，而這方面的收穫卻是經由綜合教育的方式獲得的。

การศึกษาเพื่อสอนให้เด็กรู้จัก “ยิ้ม” และ “ขอบคุณ”

อนุบาลดูเหมือนไม่เน้นการสอนความรู้ เด็กไม่มีตัวร้า มีแต่สมุดวาดเบียนเดือนละเล่ม ตารางเรียนไม่มีวิชา คณิตศาสตร์ พัฒนาชั้น ภาษาอังกฤษหรือวิชาดนตรี ตามว่าสอนอะไร ได้คำตอบที่คาดไม่ถึงคือ “สอนเด็กให้รู้จักยิ้มหรือ?” ในญี่ปุ่น ไม่ว่าจะอยู่ที่ไหน “ยิ้ม”ถือว่าสำคัญยิ่ง เด็กผู้หญิงที่ยิ้มเป็นลือว่าสวยที่สุด
นอกจากนี้ยังสอนอะไร — “สอนให้รู้จักขอบคุณ”

สรุปคือ การศึกษาในญี่ปุ่นเน้นแตกต่างกับจีโนย่างมาก อย่างไรก็ตาม 3 ปีในอนุบาล พบร้าเด็กมีความ ก้าวหน้าในด้านดูนตรี วิจิตรศิลป์ การอ่านเป็นอย่างมาก ซึ่งเป็นผลมาจากการรูปแบบการศึกษาองค์รวม

一年到頭數不清的活動和節日

看看媽媽日曆上標出的做便當的日子，就是幼稚園遠足的日子，一年到頭不知道爬多少次山，看多少次湖，觀察多少次動物和植物。

除此之外，撿橡子了，打年糕了，開運動會了，為社區演出了，宿泊了，過園節了，開發表會了，去拜寺廟了，作品展了……反正是名堂多多。

กิจกรรมและเทศกาล มีตลอดปีนับครึ่ง ไม่ถ้วน

คุณแม่ต้องการเครื่องหมายบนปฏิทินมากมาย เพื่อเตือนให้ทำปืนโต เพราะตลอดปีมีรายการปิกนิก ไตรền เที่ยวทะเลสาบ ชมสวนสัตว์และสวนพฤกษชาตินับครึ่ง ไม่ถ้วน นอกจากนี้ ยังมีกิจกรรมมากมายก่ายกอง เช่น ทำขนม โกรกในเทศกาล แบ่งกีฬา งานแสดงเพื่อชุมชน ออกค่ายพักแรม จัดนิทรรศการ นิทรรศการที่วัดวาอารามต่างๆ

中國人都不過的節日——日本幼稚園過

日本幼稚園過一切他們自己的傳統節日，女孩節，男孩節，納涼節……除此之外，中國的正月初七的七草節（幾位知道？）、二月的節分、七七乞巧節都認真地過上一遍。

孩子回來說，今天老師問我這些節日在中國怎麼過，我說：不知道。慚愧啊，媽媽也不知道。

ประเพณีดังเดิมที่จีนสะบัดทิ้ง แต่ญี่ปุ่นยังคงรักษาไว้

อนุบาลญี่ปุ่นมีการฉลองเทศกาลทั้งของตนเองและของจีน เช่น เทศกาลเด็กผู้หญิง เทศกาลเด็กผู้ชาย ตามประเพณีญี่ปุ่น นอกจากนี้ ยังฉลองเทศกาลกินผัก 7 อย่างในวันที่ 7 หลังตรุษจีน (เป็นภูมิปัญญาชาวบ้านที่ให้กินผักหลายอย่างหลังเปิบเนื้อหมู เปิดไก่มาหลายวัน) และเทศกาลวันที่ 7 เดือน 7 ซึ่งเป็นวันหนุ่มสาวความงามนัดพบสาวทอผ้า (วันวาเลนไทน์จีน)

ถูกกลับบ้านตามฉันว่า วันนี้ครูถามว่าในจีนฉลองเทศกาลเหล่านี้อย่างไร ฉันตอบไม่ได้ ขายหน้าเข้าจัง แม่เต้แม่ก็ไม่รู้เรื่อง





佛教的影響

寺院的周圍有幼稚園，不僅如此，寺院的主持又兼任幼稚園的園長，這道風景線是日本各地常見的，有時在鄉村，有時在東京這樣的大都市，瞭解的人習以為常，第一次見的人覺得奇怪。因為幼兒經常跑到寺院的墓地裡去捉迷藏，跟生與死的界限之中自由來往！

幼稚園每個月都要到寺廟裡受一次教誨，園裡最重要的節日一定要拜佛，佛誕日、涅槃日都有活動。

孩子們要畢業了，還就去寺廟向佛許願，獻花。我問孩子許了什麼願，她說：永遠信任佛，永遠對別人懷有感謝的心，永遠認真傾聽別人的話。

อิทธิพลของศาสนาพุทธ

อนุบาลญี่ปุ่นจะตั้งอยู่รอบวัด นอกจากนั้น เข้าอาวาสยังคงควบคุมนักเรียนอย่างเคร่งครัด อนุบาลด้วย ลักษณะนี้มีอยู่ทั่วไปทั้งในชนบทและเมืองใหญ่ เช่น โตเกียว เด็กๆ ก็ชอบไปเล่นซ่อนหาในสถานบริเวณวัด กล่าวได้ว่าวิถีไปมาระหว่างเส้นตายและเส้นเป็น ทุกเดือนเด็กต้องไปพิงเทคโนโลยีในวัด 1 ครั้ง และไหว้พระในวันสำคัญ ก่อนจบ การศึกษา เด็กต้องไปถวายดอกไม้และบนบานในวัด



2007.12.08

mop.com

瞭解生命的由來

孩子生日前，老師預先與他的父母聯繫，詢問名字的由來，還借來孩子自出生以來的照片在班上展覽，並請孩子的母親寫信談談孩子出生時的情況，在班裡當眾朗讀：“在生孩子時痛極了，當時想要是死可能都比這個受罪少些……”

與我們有些家長給孩子操辦的大吃大喝大買禮物的生日會不同，這一系列生日活動的目的是讓孩子瞭解生命的由來，懂得誕生與成長的艱辛，喜悅和感恩。日本人堅信，孩子從小知道尊重生命，長大後就很少會做出越軌的行為。

而在幼兒期，通過為孩子們過生日、教他們培育動植物等活動，都可以讓他們在樸素的驚奇和感動中瞭解生命，是培養生命尊重的絕佳機會。

เข้าใจความเป็นมาของชีวิต

ก่อนถึงวันเกิดเด็ก ครูจะติดต่อกับพ่อแม่เด็ก ตามที่มาของชื่อเด็กและขอรูปถ่ายตั้งแต่แรกเกิดเพื่อจัดแสดงในชั้นเรียน และขอให้คุณแม่เขียนข้อความเล่าเรื่องตอนเด็กเกิดใหม่ เพื่อนำไปอ่านหน้าห้อง กิจกรรมเหล่านี้ต่างจากในจินซึ่งผู้ปกครองมักจะจัดงานเลี้ยงฉลองและซื้อของขวัญวันเกิดให้เด็ก สำหรับญี่ปุ่นเขามีวัตถุประสงค์เพื่อให้เด็กเรียนรู้ความเป็นมาของชีวิต ตระหนักถึงความยากลำบากตั้งแต่เกิดจนเติบโต รู้จักภัยน้ำ และขอบคุณในชีวิต ชาวญี่ปุ่นเชื่อว่า เมื่อรู้จักให้เกียรติแก่ชีวิตตั้งแต่เด็ก โตขึ้นจะไม่ค่อยมีพฤติกรรมนอกกฎหมาย



快樂又有想像力的童年

濃濃的卡通和日本氣息撲面而來吧~真是可愛啊~這是日本幼稚園的接送車，這個外型，孩子們看了肯定天天等著盼著去幼稚園啊！

(參考：美國校車有如下特點：第一，校車極度堅固內部都是特殊加固，前後左右全部加裝防撞鋼樑特殊加厚鋼板，窗戶上全部裝防彈玻璃。隨便一輛校車價格都在幾十萬美金！(注意美國中檔豐田凱美瑞價格才2萬美金！)第二，校車許可權極大，是歐美最高級別的特權車輛！就算是總統車隊也要老老實實的給校車讓路！在公路上隨意超越校車是違法的，校車停車上下學生，後面的所有車輛必須停下來，等校車上下完了學生啟動了，後面的車才能繼續走。就算你是警車也不例外，如果誰敢在這裡時候超越校車，那就等著上法庭吧！)

วัยเด็กที่เต็มไปด้วยจินตนาการ

รถรับส่งเด็กอนุบาลประดับด้วยรูปการ์ตูนในสัญลักษณ์ญี่ปุ่น ย่อมจูงใจเด็กอย่างโปรดเรียนทุกวัน (สำหรับในอเมริกา รถรับส่งเด็กนักเรียนประกันการแรกต้องเสริมโครงเหล็กให้แข็งแกร่งเป็นพิเศษในทุกด้าน หน้าต่างกระจกกันกระแทก แต่ละคันมีมูลค่าหลายแสนเหรียญ โตโยต้าคัมรีรุ่นระดับกลาง ในอเมริกาขายเพียง 2 หมื่นเหรียญ ประกันที่ 2 รถโปรดเรียนเป็นรถอภิสิทธิ์สูงสุด แม้แต่ขบวนรถประชานาชาติเดียวก็ยังต้องหยุดให้ทางแก่รถโปรดเรียน การแข่งรถโปรดเรียนบนท้องถนนถือว่าผิดกฎหมาย เมื่อรถโปรดเรียนหยุดรับส่งนักเรียน รถที่ตามหลังต้องหยุดหมด แม้แต่รถตำรวจยังต้องหยุดตาม หากบังอาจแข่งรถโปรดเรียน ก็จะจึงเตรียมตัวขึ้นศาลสถานเดียว)



具有想像力和吃了還想吃,也不願浪費的幼稚園學生餐

อาหารชุดอนุบาลออกแบบสร้างสรรค์ ขอเพิ่มใจเด็ตไม่กินทิ้งกินขว้าง





男女區別開始的性教育

孩子一入託就必須學習正確使用廁所的方法。幼兒的性教育也就伴隨著清潔身體開始了。

清潔身體包括：手紙的使用方法、擦屁股的方法、內衣的清潔等。比如，女孩子擦屁股必須從前往後擦，而決不能弄反了，否則會引起性器官的炎症；男孩子不能用剛玩過玩具的手去摸小雞雞，以免“傷害”這個“最重要的地方”；保育員還常提醒父母要為孩子勤換內衣，特別是為那些男孩子，因為不幹淨的內衣有可能誘發他們將來的性功能障礙。

เพศศึกษาเริ่มจากการทำความสะอาดอวัยวะ

เด็กต้องเรียนรู้วิธีใช้ห้องสุขาที่ถูกต้องทันทีที่เข้าอนุบาล

เพศศึกษาเริ่มจากการชาระร่างกาย เช่นการใช้กระดาษ

เช็ดก้นต้องเช็ดจากด้านหน้าไปด้านหลังสำหรับ

เด็กหญิง ห้ามเช็ดสวนทางเพื่อป้องกันอวัยวะเพศ

อักเสบ เด็กชายห้ามใช้มือสกปรกจับจู๊ พี่เลี้ยงจะเตือน

ผู้ปกครองหมั่นเปลี่ยนชุดชั้นในซึ่งถ้าสกปรกอาจทำให้

สมรรถภาพทางเพศเสื่อมในภายหลัง

認知性別角色

孩子們在幼稚園上第一節游泳課。老師把每年的這個時候作為對孩子進行性教育的好機會：讓孩子自我認知性別角色，明白自己是男的還是女的，並初步瞭解男女的區別，樹立起自我保護意識。

日本幼師認為，抓住這些時機，可以讓幼兒適當地理解男女的不同，學會尊重對方的身體，獲得充實感和安定感，對孩子健康性意識的形成至關重要。

เรียนรู้บทบาททางเพศ

ครูจะอาศัยวิชาว่าไยน้ำช้าโอมงแรกเป็นโอกาสสอนให้เด็กเข้าใจว่าตนเองเป็นหญิงหรือชาย รู้จักความแตกต่างของเพศ รู้จักให้เกียรติแก่ร่างกายฝ่ายตรงข้ามซึ่งมีความสำคัญสำหรับการสร้างจิตสำนึกทางเพศที่ดีงาม





日本的防震訓練總是跟防火聯繫到一起。因為寺院大部分都是木制結構的，容易燃燒。上圖的幼兒們腦袋上戴著防震用的棉套，每個棉套都是耐火的，所以很重，幼兒戴上以後必須學會奔跑，而且是聰明地奔跑那類，躲開廚房的煤氣眼兒和水管，一直往建築外的空場跑。每年的防震訓練都少不了這個最基本的專案。

การฝึกซ้อมกันภัยแพร่ระบาดในญี่ปุ่นมักผูกติดกับอัคคีภัย เพราะอาคารส่วนใหญ่เป็นเรือนไม้ เด็กจะสวมหมวกกันสะเทือนซึ่งทนไฟและหนักมาก ฝึกให้รู้จักวิ่งหนีอย่างชาญฉลาด หลบหลีกท่อแก๊สและท่อน้ำมุ่งไปหาที่โล่งแจ้ง

和大學一樣的畢業儀式

一切都是那麼莊重認真，一絲不苟，完全想不到，這一套禮儀面對的僅僅是剛剛6歲、即將開始上小學的孩子。禮儀，真的是要從孩子開始抓起啊！

พิธีมอบวุฒิบัตรเหมือนมหาวิทยาลัย

ทุกขั้นตอนทำแบบพิถีพิถัน ไม่นึกเลยว่า今までใช้กับเด็กอายุเพียง 6 ขวบ ซึ่งจะเริ่มเข้าโรงเรียนประถมศึกษา ใช้แล้ว มาตรฐานในพิธีการต้องเริ่มฝึกสอนแต่เด็ก







我們的孩子從幼稚園開始學習的基本就是智商，而當他們進入社會時，卻連面試也需要父母陪，一杯水也不會倒，椅子不能放齊，離開時電燈不會關，受不了工作壓力，浮躁而輕易跳槽，眼高手低……

“未來企業的競爭，包括國家的競爭，不再是一個（偉）人與另一個（偉）人之間的競爭，而是一個團隊與另一個團隊，一個民族與另一個民族，一種文化與另一種文化的競爭。”

英國伊頓公學培養人的是：熱情、堅持和奉獻

耶魯大學校長說：大學教育並不是為了求職，而是為了生活。

瑞士洛桑學院堅持：未來（服務業）需要的不是高科技人才，而是高敏感度人才。

ในจีน (ในไทยก็คงเช่นเดียวกัน) สอนเด็กอนุบาลโดยเน้นที่การพัฒนาระดับสติปัญญา แต่เมื่อเด็กโตขึ้นเข้าสู่สังคม แม้แต่สอบสัมภาษณ์ก็ยังต้องให้พ่อแม่ไปให้กำลังใจ รินน้ำสักแก้วก็ไม่เป็น จัดระเบียบเก้าอี้ไม่เป็น ปิดสวิตช์ไฟเมื่อเลิกใช้งาน ไม่เป็น ทำงานกดดันไม่ไหว คิดแต่เปลี่ยนงานบ่อย ไม่มีความอดทน ตาสูงแต่ฟ้มือไปไม่ถึง....

“ในอนาคต การแข่งขันทางธุรกิจหรือระดับชาติก็ต้องไม่ใช่การแข่งขันระหว่างผู้นำกับผู้นำอีกแล้ว แต่เป็นการแข่งขันระหว่างทีมงาน ระหว่างชนชาติ ระหว่างวัฒนธรรมหนึ่งกับอีกวัฒนธรรมหนึ่ง”

โรงเรียนอีตันแห่งอังกฤษอบรมเด็กให้เป็นคนกระตือรือร้น มุ่งมั่นและอุทิศตน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยแอลกอล่าว่า การศึกษาในมหาวิทยาลัยไม่ใช่เพื่อหางานทำ แต่เพื่อรักษาชีวิต วิทยาลัยลุชชันแห่งสวีสเซ่นหัวดการผลิตบุคลากร(ธุรกิจบริการ)ให้มีไฟพริบรู้ทัน ไม่ใช่บุคลากร ไฮเทค